

kwotą uposażenia zasadniczego w wysokości określonej w § 2 oraz dodatek funkcyjny (służbowy) w dotychczasowej wysokości.

§ 7. Pracownicy zatrudnieni w Departamencie Zagranicznym Ministerstwa Kolei na stanowiskach, których wykaz ustali Minister Kolei w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów, otrzymują dodatek za znajomość języków obcych na zasadach przewidzianych przepisami w sprawie dodatków do uposażenia za znajomość języków obcych dla niektórych pracowników Ministerstwa Finansów.

§ 8. Tracą moc uchwały: nr 47 Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie stawek uposażenia zasadniczego

pracowników Ministerstwa Kolei (Monitor Polski Nr A-4, poz. 39) i nr 357 Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1951 r. w sprawie ryczałtu premiowego dla pracowników Ministerstwa Kolei (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-56, poz. 735 i z 1953 r. Nr A-4, poz. 39).

§ 9. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Kolei, Ministrowi Finansów oraz Prezesowi Państwowej Komisji Etatów.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

65

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 26 kwietnia 1956 r.

w sprawie siedziby Sądu Powiatowego w Belchatowie.

Na podstawie art. 5 § 1 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sąd Powiatowy w Belchatowie przenosi się z tym-

czasowej siedziby w Piotrkowie Trybunalskim do stałej siedziby w Belchatowie.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. *T. Rek*

66

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 18 kwietnia 1956 r.

w sprawie wykonywania czynności fachowych w aptekach oraz specjalnych kwalifikacji wymaganych od pracowników aptek.

Na podstawie art. 4 ust. 2 i art. 6 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o aptekach (Dz. U. Nr 1, poz. 2) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy samodzielnym wykonywaniu w aptece czynności fachowych w pełnym zakresie (art. 4 ust. 1 ustawy o aptekach) wolno zatrudniać:

- 1) osoby, które ukończyły studia farmaceutyczne w polskiej szkole wyższej lub studia za granicą uznane w Państwie Polskim za równorzędne (magistrowie farmacji), jeżeli po ukończeniu studiów pracowały w aptece społecznej, szpitalnej (sanatoryjnej) lub kolejowej przez jeden rok w wymiarze 42 godzin tygodniowo pod nadzorem osoby posiadającej prawo samodzielnego wykonywania w aptece czynności fachowych w pełnym zakresie;
- 2) prowizorów farmacji;
- 3) aptekarzy aprobowanych, tj. osoby, którym na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 8 stycznia 1951 r. zostały wydane upoważnienia do wykonywania zawodu aptekarskiego;
- 4) pomocników aptekarskich;
- 5) asystentów aptecznych, tj. osoby, które złożyły egzamin tyrocynałny przy gremiach aptekarskich lub uzyskały świadectwo ze złożonego wstępnego egzaminu farmaceutycznego.

§ 2. 1. Przy wyrobie i wydawaniu leków w aptekach społecznych, szpitalnych (sanatoryjnych) i kolejowych oraz w punktach aptecznych III typu wolno zatrudniać techników farmaceutycznych, tj. osoby, które:

- 1) ukończyły liceum farmaceutyczne lub technikum farmaceutyczne albo

2) nabyły uprawnienia technika aptecznego (§ 3 ust. 1) i wykształcenie na poziomie 11 klas szkoły ogólnokształcącej oraz złożyły z wynikiem dodatnim egzamin na technika farmaceutycznego według programu i na zasadach określonych przez Ministra Zdrowia.

2. Technika farmaceutycznego wolno zatrudniać przy samodzielnym wykonywaniu czynności określonych w ust. 1, jeżeli po ukończeniu liceum (technikum) bądź złożeniu egzaminu pracował w aptece społecznej, szpitalnej (sanatoryjnej) lub kolejowej przez 2 lata w wymiarze 42 godzin tygodniowo pod nadzorem osoby posiadającej prawo samodzielnego wykonywania w aptece czynności fachowych w pełnym zakresie.

§ 3. 1. Przy wykonywaniu w aptece społecznej, szpitalnej (sanatoryjnej) lub kolejowej czynności fachowych w zakresie określonym w ust. 2 wolno zatrudniać techników aptecznych, tj. osoby, które złożyły egzamin na technika aptecznego w trybie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 czerwca 1952 r. w sprawie wykonywania czynności fachowych w aptekach otwartych oraz specjalnych kwalifikacji fachowych wymaganych od pracowników tych aptek (Dz. U. Nr 30, poz. 205).

2. Do zakresu czynności fachowych, które może wykonywać technik apteczny, należą:

- 1) sporządzanie i wydawanie leków nie zawierających w swym składzie trucizn i środków odurzających — pod nadzorem osoby posiadającej prawo samodzielnego wykonywania czynności fachowych w pełnym zakresie;
- 2) wykonywanie czynności pomocniczych z zakresu sporządzania leków nie zawierających w swym składzie trucizn i środków odurzających,

§ 4. 1. W punktach aptecznych I i II typu oraz w zakładowych punktach aptecznych przy wydawaniu artykułów sanitarnych i leków gotowych dozwolonych do obrotu w tych punktach wolno zatrudniać techników farmaceutycznych posiadających prawo samodzielnego wykonywania czynności fachowych oraz techników aptecznych.

2. W punktach aptecznych II typu czynności określone w ust. 1 mogą wykonywać także felczerzy, pielęgniarki i położne.

§ 5. 1. Kierownikiem apteki społecznej, szpitalnej (sanatoryjnej) lub kolejowej albo punktu aptecznego III typu może być magister farmacji, prowizor farmacji lub aptekarz aprobowany, który był zatrudniony w aptece przy samodzielnym wykonywaniu czynności fachowych w pełnym zakresie przez dwa lata w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

2. Za zgodą prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie lub m. Łodzi) kierownikiem apteki społecznej może być:

- 1) na stałe — magister farmacji, jeżeli był zatrudniony w aptece przy samodzielnym wykonywaniu czynności fachowych w pełnym zakresie przez jeden rok w wymiarze 42 godzin tygodniowo;
- 2) na jeden rok, który to okres może być w uzasadnionym przypadku przedłużony na rok następny — pomocnik apte-

kaiski lub asystent apteczny, jeżeli był zatrudniony w aptece przy samodzielnym wykonywaniu czynności fachowych w pełnym zakresie przez 10 lat w wymiarze 42 godzin tygodniowo.

§ 6. 1. Kierownikiem apteki społecznej, szpitalnej (sanatoryjnej) lub kolejowej albo punktu aptecznego III typu nie może być osoba, która w ciągu ostatnich pięciu lat nie wykonywała czynności fachowych w aptece.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy osób wykonujących nadzór farmaceutyczny, osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach, których przedmiotem działania jest prowadzenie aptek, i osób pełniących czynną służbę wojskową.

§ 7. W okresie do dnia 31 grudnia 1960 r. wolno zatrudniać przy wykonywaniu czynności fachowych w zakładowych punktach aptecznych, zorganizowanych w ramach zakładów leczniczych, felczerów, pielęgniarki i położne.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 czerwca 1952 r. w sprawie wykonywania czynności fachowych w aptekach otwartych oraz specjalnych kwalifikacji fachowych wymaganych od pracowników tych aptek (Dz. U. Nr 30, poz. 205).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

67

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 30 kwietnia 1956 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 16 kwietnia 1951 r. w sprawie zasad i trybu postępowania w zakresie przejmowania aptek na własność Państwa.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o przejęciu aptek na własność Państwa (Dz. U. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 16 kwietnia 1951 r. w sprawie zasad i trybu postępowania w zakresie przejmowania aptek na własność Państwa (Dz. U. Nr 23, poz. 182) wprowadza się następujące zmiany:

1) przepisy §§ 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„§ 7. 1. Orzeczenie Ministra Zdrowia o przejęciu apteki na własność Państwa ogłasza się przez wywieszenie na okres miesiąca w lokalu prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Orzeczenie to ustala

termin, od którego apteka przechodzi na własność Państwa.

2. Przepis § 2 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Orzeczenie Ministra Zdrowia o przejęciu apteki na własność Państwa stanowi podstawę do objęcia apteki przez właściwe terytorialnie przedsiębiorstwo aptek.”;

2) w § 9 zamiast wyrazów „Przepis § 5” zamieszcza się wyrazy „Przepisy §§ 5 i 7”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

68

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 11 maja 1956 r.

w sprawie przerywania ciąży.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 1956 r. o warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz. U. Nr 12, poz. 61) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kobieta ciężarna, która zamierza przerwać swą ciążę, powinna zwrócić się do lekarza o wydanie orzeczenia o dopuszczalności dokonania zabiegu przerywania ciąży.

2. Równocześnie kobieta ciężarna powinna przedstawić lekarzowi dokumenty stwierdzające jej aktualny stan zdrowia oraz przebyte choroby (wyniki badań pomocniczych, orzeczenia lekarzy specjalistów, informacyjne karty szpitalne itp.), jeżeli takie dokumenty posiada.

3. Jeżeli kobieta zamierza przerwać ciążę ze względu na warunki życiowe, powinna złożyć lekarzowi pisemne oświadczenie stwierdzające te warunki.

§ 2. 1. Lekarz po zbadaniu kobiety ciężarnej, jeżeli uzna to za konieczne, zasięga konsultacji właściwego specjalisty lub kieruje kobietę na badania dodatkowe określając równocześnie termin, w jakim ze względu na stan zaawansowania ciąży badania te powinny być wykonane.

2. Jeżeli lekarz nie posiada wiadomości specjalistycznych niezbędnych ze względu na dany przypadek, wówczas